

- « Ն այլական ժողովրդային
շարժում»-ը սփյուռ-
իան եթեույթ է: Ուժեղ
է նրա դեկամար կենտրոն:

- Ըստ իրազակա վաստուը.
- Ծարժումը այդ իմաստով «կենց-
րոն» չունի: Գործում է աշխարհի բազ-
մարիկ երկրներում եւ աշխատում է
հայկական հարցի լուծման, հայոց ազ-
գային շահերի հետապնդման նողատա-
կադրմանը: Խոկ որդես հասարակա-
կան կազմակերպություն գրանցված է
Լիբանանում եւ Հունաստանում, նորերս
իրեւ Սերկայացուցչություն գրանցվել
են նաև Հայաստանում: Կոնկրետ այ-
սօր զբաղված են Վարուժան Կարա-

լի ահաբեկյական գործողության մեջ իրավաբանութեն փաստված չէ: Երան մեղադրել են որդես մեղսակցի, ոչ որդես ուղղակի հանցագործի, ահաբեկյության անմիջական կատարողի: Բայց կան բազմաթիվ աղացույցներ, որոնք փաստում են, թե Վարուժանը այդ գործողության հետ ընդհանրապես կառ չի ունեցել: Դայ հասարակությանը մենք արդեն բացատրել ենք, որ այդ գործողության առիթով ֆրանսիական ոսիկանությունը ծերբակալել է Թուրքիայի եւ Իրանի 60 հայ խաղաթիների: Թեեւ ծերբակալվածներից որեւէ մեկի վերաբերյալ որեւէ աղացույց չկար-

«Տայկական ժողովրդային շարժումը» հետամուսէ կարուծան Կորամելքյանի ազատ արձակմանը

Օներս «Ազգ»-ի խմբագրություն էր այցելել «Հայկական ժողովրդային շարժում» կազմակերպության Հայաստանի ներկայացուցիչ Վազգեն Պետրոսյանը։ Նկատի առնելով,որ այդ կազմակերպության Հայաստանի ներկայացուցչությունը նորերս է դաշտեցյանին ֆրանսիական բանտից ազատվությունը։

- Վարուժանի անունը ամեն հայի ըուրիհն է: Ահա 14 տարի նա տառադրում է անազատության մեջ: Մինչդեռ, որքան գիտեմ, Ֆրանսիայում ցմահ բանտարկության դատաղարտված դեռևս ոչ մի խղահական կալանավոր 10 տարուց ավելի չի մնացել քանտում:

1990-1991 學年上學期

1990-1991 學年 第二學期

1990-1991 學年 第二學期

այցելել «Հայկազմակերտուազգեն Պետրակերտության նորերս է դաշտուած գրանցվել հայրենիքում. եւ մեր ընթերցող առայժմ բավականաչափ տեղյակ չէ նրա գործունեության ու նորատակներին. հարկ համարեցին ծանոթացման կարգով հարցազրույց ունենալ մեր հյուրի հետ».

- Վարուժանին Յայաստանի բաղադրիչուն ընորհված է:

- Ու Ծայց եւր նախառած և եթոն
Տերույանը անցյալ տարի նրա
համար միջնորդեց, սա արդեն ցույց
է տալիս, որ նա էլ համաձայն է, որ
բանից ազատ արձակվելուց հետո
Վարուժանը առ Յայաստան և ընակ-

Կարուսածը գա Դայաստան Շ բակ-
վի այստեղ:

- Ծարունակել ծեր մշակած խյլերի թվարկումը...
- Ասեղձառցական զույր միու-

հետ վերադասնեն իրենց երկրները: Պարզ է, թե ինչ է սովորում այդ անմեղ մարդկանց. մի մասին, եթե նրանք հանձնվեին բութական իշխանություններին: Ահա նրանց փրկելու համար Կարուժան Կարադեյքանը դատասխանատվությունն իր վրա վեցրեց, գիտակցաբար զնալով անձնազոհության: Դիեցնեմ, Կարուժանը ծերակալվել էր 1983-ի հունիսի 18-ի առավոտյան ժամը 6-ին, Փարեհի իր տաճր և ամանակ: Սա եւս մեկ աղացույց է, որ նա որեւէ կատ չուներ Օռլի գործողության հետ, որը տեղի էր ունեցել դրանից 3 օր առաջ, այլադես այդ 3 օրում կփախչեր կամ կրանվեր: Դեսարդիր է, որ Ֆրանսիայի հատուկ ծառայությունները իրենք Կարուժանի 1983-1984 բվականների հարցանություններից համոզվել են, որ նա նույնիսկ ծանոթ է Օռլի օդանավակայանի հատակագծին եւ բացարձակադես լգիտի, թե ոումբը որտեղ է դրված եղել:

Եսալուագործակած բոլոր մրությունների կողմից այդպիսի նամակներ են դատարաւաված, որոնք նույնացնեն կիանձնվեն Ֆրանսիայի դեսուանություն: Նորից կկազմակերպենք ցույցեր Ազատության հրադարակից դեղի ֆրանսիական դեսուանություն, Կարուժանի ազատման դահանջով: Մայիսի 1-ին Հայաստան դիմի գա Կարուժանի մայրը, որի մասնակցությամբ եւս մեր գործողությունները կշարունակենք: Մայիսի կեսերին ծրագրավորել ենք բարեգործական համերգ, այլ միջոցառումներ, հրադարակային ելույթներ: Մայիսի կեսերին Հայաստան կգա Կարուժանի փաստաբանը՝ Դանիել Բուրգենը, որը իր հետ կրերի Կարուժանի անմեղությունն աղացուցող բոլոր փաստաբերեց: Նկատի ունեցեմ, մայիսի սկզբներին Կարուժանը կարող է սկսել իր ցմահ հացադուլը: Ըստ ֆրանսիական օրենքների՝ 10 օր նրան կղահեն բանի հիվանդանոցում, աղա բաղադի հիվանդանոցում, իսկ 20 օրից հետո նրան ներուահորիսն Փարեհի

- Բայց ինչո՞ւ նրա ինթեխոստովանական ցուցմունիք կամ ինթեխմբաւտանությունն այն ժամանակ հիմք ընդունվեց: Դիասկացա՞ն, որ Վարուժանն իրենց մոլորեցնում է:
- Դեռևս 1983-ի հունվարի 13-ից ֆրանսիական հատուկ ծառայությունները մարտագիրեն են:

Այս կարուժանին հետաղնդում էին: Եվ ինը դա բաց գիտեր. Դետեաբար նա չէր զնա ահաբեկչական գործողության...
- Բայց ենթա այս գործությունը կան հարաբերություններին:

- Բայց ինչո՞ւ էին երան հետաղնդում: Որդես ԱՍՍԼՍ-ի անդամի՞:

- Ոչ միայն: Որու հայանուն դավաճաններ ֆրանսիական ոստիկանությանը հայտնել էին, թե Վարուժանը ԱՍՍԼՍ-ի գինվորական... Եղան է ամքող Եվրոպայում եւ նա - հեղինակը Եվրոպայի տարածում ԱՍՍԼՍ-ի բոլոր գինվորական գործողությունների:

- Անցել է 14 տարի, Տաջասիրս, անձնութաց եւ իննազդի հայորդին մնում է քանի մեզ: Ի՞նչ ակնկալիներ ունեմ: - Արդեն 7 ամիս է, ինչ Վարուժան կապուելու համար առաջ է գալիք:

Կարապեցյանը հայտնել է մեր կազմա- Ոսպիր Հովհաննեսին

ԱՐԴԱՐԱ

Հովհաննես Արմենակյանի արցախյան ազատամարտին նվիրված գիրտ ալբոմը («Ես մի զարկն եմ իր կրպի», «Պարբերական» հրատարակություն, 1996 թ.) անվետահակելի առողջականի մեջ օրենում հեռինակային իրավունքի վերաբերյալ մի վեճի առիթ է դարձել, որի վերջին արտահայտությունը «Ազգի» առդիլի 16-ի համարի «Որոշեազի առժանի լինի իր հերոսներին» հրատարակումն է Գիրտը հեռինակի 7 տառվա աշխատանի արյունին է և ներկայացնում է դարպարայան ռարժման ավելի քան 600 լուսանկարային դրվագներ սկսած 88-ին Երևանի Ազատության հրատարակում Ստեփանակերտում խոյացած բռնուցներից մինչեւ արցախյան գլուխամարտը դասկերող լուսանկարներ։ Վերջիններս համարված են դարձարանող տեխնոլոգիաներով, եւ հենց այստեղ է, ինչորեւ ատու են բարնված և ըստ գրուիսը

Վերոհիւսյալ հրադարակման հեղինակը Նինա Հաջոյանը, դնդում է, թե հայերն ուստե՞ն և անզերն տեսաբի միակ հեղինակն է եւ, գրի նախավեցին կում իր անվան դիմաց հայնաբերելով «քարզմանիշ» (անզերն տեսում) «քարզմանության խմբագիր» (ոստերնում) և «խմբագիր-քարզմանիշ» (հայերնում) առահայտորյունները, իր հեղինակային իրավունքը ճա-

«Ազգ»ի հողվածը մյուս կողմից հարուցել է ալբոնի հեղինակի բուռն Վրդովմունքը. «Յոր ասլա անձնազրի աշխատանքի արդյունքը գշի մի հարվածով կատելի» է սե- ացնել». Խարցնում է որևէ Արմենա- կանը հապատակումը դիտելով որ- թես վիրավորանք ոչ միայն իր ան- ձին, այլև մարտեւում զոհված ա-

Խելք առարկա հոդվածում Հաջոյանը հանգամանալից բննադատորյան է ենթակում «ոյսմորյան համար այնքան մեծ արժեք ներկայացնող հուշարձութիւնը» (իր խոսքերն են) մկնելով գրի նախավեցին Լզից որ հայերն ուստեսն և անզերեն տեսչութիւնութեալի անհամառատասխանություն եւ խառնաւթիր խկառիս է առկա է. Հոդվածագրի հարցադրումների և դիսուուրյունների մի մասք կարելի է ընդունել մյուսները ոչ առկայութեամբ ուժուածածակ ու համաձայնել որ գրեամ առկա է անհույսութեամբ և վիճակների զգալի «տեսակարա կօհո» (վեցին ներս ի դեմ հազիվ թե արժե դիսարկել «բազում հնչյունարարական է»)։

Կան, կետադրական, որդրագրական սխալների՝ ըջանակում, որոնց մասին խոսում է հոդվածագիրը, ոս ընդունում է և գրի հեղինակը Սակայն չենք կարծում, թե դա բավարար է կամ է կուտարվածք արժեքագրելու համար: Ինչ վերաբերում է ոճարանական սխալներին, որ մատնանում է Հաջոյանը, աղյա գոնե անզերեն տեխնիկի դեղորու դրանք անհամանա ավելի շատ են ավելի եական կիրառելուն, եթե չիներ անզերեն տեխնիկի սրագրի (կամ խմբագիր) Հակոբ Շովիկյանի միջամտուրյանը, մեր ծեռի տակ եղած անզերեն ծեռագիր տեխնիկի զգայի մասը, որ տաճարել է Հովհաննես Արմենակյանը, ոչ թե սրագրված են, այլ գրքած (թեև որն Շովիկյանը համեստեն հավակնում է միայն սրագրիչի դերին), եւ ընթցողներին ներկայացված են զարդում անզերեն տեխնիկ բարագի բարգմանուրյանների փոխարեն (Հաջոյանը դնդում է, թե ինը հայերեն, ուսեւեն եւ անզերեն տեխնիկ հեղինակ է, այլ ոչ թե, ասեմբ հայերենի հեղինակ եւ մյուսների բարգմանիշ, ինչդեռ հուզում է տաճարանուրյանը): Ավելորդ չենք համրու ասել, որ 1968-ից Բրյուսվ ինսիտուտի դասախոս, «Ազգ»ի իմբնադիր աշխատակից Հակոբ Շովիկյանը, որի մասնագիտական հմտուրյանը փորձում է կասկածի տակ առնել Նինա Հաջոյանը, ինչու չի «գտել» վեցինիս եւ նուա տեխնիկ դրամի սրագրելու բուն ցան կուրյամբ: Եթես հակառակը Հաջոյանն է այցելել նրան իր աշխատանքի խմբագրելու խնդրանով, ասել է թե վսահեկ է որն Շովիկյանի հնարավորյաններին: Ըստս մին «Ազգ»ի աշխատակիցն, ի տարրերում Հաջոյանի, չի տեսել լուսանկարները եւ հիմնվելով Արմենակյանի բացարուրյանների

